

Приготвил: Васил Чулев

Текстот е најден во библиотеката на православната црква од Александрија во Египет, го пронајде во 2003 г. Финскиот историчар и филолог Мика Хакараинен [Mika Hakkarainen] од Универзитетот во Хелсинки. Ракописот претставува оригинал на преводот од евангелието, и е најстаро евангелие на Македонски народен јазик, не црковен. Направен е во форма на Литургиска книга напишана рачно на Унцијално Којне писмо од непознат преведувач при крајот на 18-от век, и препишана и правописно исправена од Иромонахот Павел Божигропски Протосингел, родум од Кониково, Воденско, Беломорска Македонија.

Текстот го препишале од оригиналниот ракопис Финскиот лингвист Јоуко Линтстед [Jouko Lindtstedt] и Људмил Спасов од Универзитетот „Кирил и Методија“ во Скопје. Во преписот се користени Латинското писмо и комбинации на обични и апострофирани Латински букви за најприближни озвучувања на живописните букви и глоси (гласови) кои се исфрлени од модерниот Македонски јазик (Љ, Ѕ, Ђ, Ју, Ја, Џ, и т.н.) кон средината на минатиот век. Заради полесно читање и приближување на наречјето од тоа време кон денешниот читател, во кириличната транскрипција подолу овие правописни посебности се занемарени и оставени на изучување на лингвистите...

[стр.001] От Јоана.

Утперву беши речта, и речта беши сос Бога, и Бог беши речта. Воа беше утперву сос Бога. Сите работи зарди низ лакардиата са чиниа, и биз негу не са чини никуе ут колку са чиниа. Уф негу беше живот: и животут [стр.002] беше сфетут на људиту. И сфетилуту уф темнината сфети, и темнината не гу расбра. Са чини един чувек пуштен ут Бога, имито му Јоан. Воа дујде на мартириа да мартириса зарди сфетилуту, да веруват сите зарди низ негу. Не беше он сфетилуту, ами да мартириса зарди сфетилуту. Беше виделуту истинцуту тоа што просфетува секуј чувек што иде на сфетут. На сфетут беше: и сфетут зарди низ негу са чини: ами сфетут не гу пузна. На сфојте му дујде, и сфојте не гу приаа. И колку гу приаа на нх даде пувеља да са чинат чеда Божји, сиреч, на тие што веруват на имито му. Тие што нето ут крав, нето ут саканиту на снагата, нето ут саканиту чувечку, ами ут Бога са родиа. И речта са чини снага и са засиде уф нас, и видохми славата му, [стр.003] слава кату на син единороден у Таткуту, Пален дарба и истина. Јоан мартириса зарди негу, и викна и кажа: воа е дека иде пу мене са чини прет

мене: зашто ми беше понапрешен. И ут исполненито му ниа сите приехми, и зимахме дарба врас дарба. Зашто законут са даде зарди низ Мојсеа, ами дарбата и истината са чини зарди низ Исус Ристос.

Сфетоју и Великоју Недељу Паски на Вечернију.

От Јоана.

Беше доцкана на тоа ден правниут ут седмицата, и беа вратите затфорени, таму дека беа Учениците собрани зарди страхут Јудејцки, дујде Исус, и застапа пусреде, и веле на них, мир на вас. И ка кажа ваа лакардија, му пукажа раците му и ребруто му, и Учениците са зарадуваа [стр.004] ка видоа Госпуда. И Исус пак му кажа: мир на вас , ка ма пушти Татку, и јазе пуштам вази. И ка рече воа, дујна на них, и рече: зимајте дух Сфетии. И на когуту грехувите простите, са прустени, и на когу заприте са запрени. И Тома што са велише близнак, един ут дванајсте, не беше сос них, кога дујде Исус. Му велеа убо друзите Ученици: видохми Госпуда. И он му рече: аку не видам на раците му нисјаните ут карфиите, и аку не кладам прастут ми на нисјаните ут карфиите, и аку не кладам раката ми на ребруто му, не ке верувам.

Пуниделник на Вилигден.

От Јоана.

Бога никуј некуј пат не гу виде: единородниут Син, што е уф пазвата на Таткуту, он гу разрече. И ваа е мартриата на Јоана, кога пуштиа [стр.005] чифутиту ут Јерусалим Попуве и Левјте, да гу питат ти кои си. И омологиса, и не са утфарли: мартириса, и рече оти не сам Јази Ристос. И гу питаа: што си убо, Илиа ли си ти? и веле не сам, Профитут ли си, и отвешта, не. И му велет: кои си убо, да дадиме ответ на тие дека на пуштиа: што велеш, зарди себеси. Рече Јазе сам гласут на тоа дека вика внатре уф пустини: исправејте патут Господинуф, как рече Исаја Профитут. И пуштените беа ут Фарисеите. И гу питаа: и кажаа, зашто убо кр'стиш, кату не си ти Ристос, нето Илиа, нето Профитут. Јоан отвеста, и рече: Јазе кр'стам уф вода: ами тоа стое пусреде на вас, тоа што вие не гу познавате. Воа е што иде пу мене, тоа што са чини прет мене, на тоа што Јазе не сам [стр.006] достоен да утвразам ременут на скорната му. Вие са чиниа на Витоваран

утспротива на Јордана, таму дека Јоан кр'стеси.

Фторник на Вилигден.

От Јоана.

НА тоа времи Петар стана и т'рче та дујде на гробут: и са навидува и гледа сами ризите дека лежеа: и са варна назат, и са чудеси уф себеси тоа што са чини. И ету и два ут тие дека одеа тоа ден на ино селу, и тоа што е далеку ут Јерусалим сеисет стада, имито му Еммаус. И вие збуруваа меѓу них зарди сите вие дека са чиниа. И таму дека зпуруваа и са утбираа, и сам Исус приближи и одеше сос них. И очите му са запираа да не гу пузнајат. И му рече што са лакардиите вие што збурувате идин сос друг тука дека одите, [стр.007] и сте поилни. И отвешта едињут имито му Клеопа, и му рече: ти сам ка седиш уф Јерусалим не знаиш тие дека са чиниа внатре уф негу на вие дена. И му веле кое. И они му кажаа: работите што са чиниа зарди Исуса Назореут, тоа што са чини чувек Профитин силен и на работи, и на лакардии прет Бога, и на сите лјуде. И как гу придадоа Владиците и напрешните ни на садба умрешна, и гу кр'стосаа. И ние са надеваме оти воа е што ки откине Израила: ами сос вие сите три сос воа ден има воа ден, утак са чиниа вие. Ами и некуе жени на затресоа, тие што утидуа рануту на гробут. И ка не најдеа Снагата на Исуса, дујдоа и кажаа ка видоа и видение Аѓелцку, и тие Аѓеле велет за негу оти е жив. [стр.008] И утидуа некуи ут тие дека беа зајно сос нази на гробут, и најдоа така ка кажаа и жените ами негу не го видоа. И он му рече: о безумни и тешки на сарциту дека да верувате на тие сите што збуруваа Профитуту. Не требуваше да и пати вие Ристос, и да флезе уф славата му. И ка зафати ут Мојсеа, и замина ут сите Профите, му расрече работите дека са писаа зарди негу на сите писание. И приближиа на Селуту дека одеа: и он са чини как оди понадалеку. И гу силиа, и велеа: остани сос нас, зашто умракнува, и пумина денут, и флезе внатре да устане сос них. И кога сenna он сос них, зима хлебут, и гу благослови, и сече и му даваше. И тогај му са отвориа очите, и гу пузнаа: и он са чини невиден ут них. И кажаа меѓу [стр.009] них: не беши ли срциту ни изгурену уф нас кога ни збуруваше на патут, и кога ни разречуваше писаниите. И они ка станаа тоа час са варнаа на Јерусалим, и најдоа собрани иденајсте, и друзите дека беа зајно сос них. Дека велеа оти Госпут војскресна истина, и са јави на Симон. И вие двата дека дујдоа прикажуваа работите дека са чиниа на патут: и ка пузнаа таму дека сечеши хлебут.

Среда, на Вилигден.

От Јоана.

На тоа времи стоеси Јоан, и ут Учениците му два. И ка виде Исуса дека одеш, веле: види ету јагниту Богуву. И гу чуа двата му Ученици дека кажа, и утидуа пу Исуса. И Исус ка пузна, и ка виде дека одеа пу негу, му веле: Што палате, и они му кажаа: Рави, [стр.010] (тоа што ки кажи разречену, Дидаскале) дека живуваш? И му веле: елајте и видејте, дујдоа и видоа дека живува, и устанаа тоа ден при негу: и беше каде десет саате ут денут. Беши Андреа братут на Симон Петар, идин ут двата дека чуа ут Јоана таа лакардија, и утидуа пу Ристос. И воа правен најде сфрут си брат Симона, и му веле: најдохме Месиа, тоа што ки речи разречену Ристос. И гу дунесе на Исуса, и Исус ка гу виде кажа: ти си Симон Синут на Јона: ти ки са наречиш кифа, тоа што ки кажи Петар. И на утрешниут ден пак пусака Исус, да испани надвор на Галилеа: и наода Филипа: и му веле, ела пу мене. И Филип беше ут Витсајда, ут Градут на Андреа и Петар. Филип најде Натанајла, и му веле: тоа дека писа Мојсеа уф Законут и Профити ...

Забелешка: **Страниците 11-27 од оригиналот за жал не се зачувани.**

(продолжува наредна среда)

Комплетниот текст овде: <http://www.helsinki.fi/~jslindst/268/>

